

Κώδικας καταστατικού του Σουηδικού Εθνικού Συμβουλίου Στέγασης, Κατασκευών και Χωροταξίας

Δημοσιεύθηκε από: Yvonne Svensson

BFS 2024:8

Κανονισμοί του Σουηδικού Εθνικού Συμβουλίου Στέγασης, Κατασκευών και Χωροταξίας για την προστασία όσον αφορά την υγιεινή, την υγεία και το περιβάλλον, τη διαχείριση των υδάτων και τη διαχείριση των αποβλήτων·

Δημοσιεύθηκαν στις
20.11.2024

εκδόθηκαν στις 19 Νοεμβρίου 2024.

Δυνάμει του κεφαλαίου 10 άρθρο 3 σημεία 3, 10 και 11, άρθρο 8 και άρθρο 24 σημείο 1 του διατάγματος περί χωροταξίας και δόμησης (2011:338), το Σουηδικό Εθνικό Συμβούλιο Στέγασης, Κατασκευών και Χωροταξίας εκδίδει¹ τους ακόλουθους κανονισμούς.

ΜΕΡΟΣ Ι. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κεφάλαιο 1 Γενικά

Περιεχόμενο του νόμου

Άρθρο 1 Ο παρών νόμος θεσπίζει κανονισμούς σχετικά με:

1. τις τεχνικές απαιτήσεις που αφορούν την προστασία όσον αφορά την υγιεινή, την υγεία και το περιβάλλον σύμφωνα με το κεφάλαιο 3 άρθρο 9 του διατάγματος περί χωροταξίας και δόμησης (2011:338)·
2. τις τεχνικές απαιτήσεις όσον αφορά τη διαχείριση των υδάτων σύμφωνα με το κεφάλαιο 3 άρθρο 20 του διατάγματος περί χωροταξίας και δόμησης και
3. τις τεχνικές απαιτήσεις όσον αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων σύμφωνα με το κεφάλαιο 8 άρθρο 4 πρώτη παράγραφος σημείο 9 του νόμου περί χωροταξίας και δόμησης (2010:900).

Οι κανονισμοί περιέχουν, επίσης, διατάξεις σε σχέση με την προσαρμογή των τεχνικών απαιτήσεων κατά την τροποποίηση κτιρίων, σύμφωνα με το κεφάλαιο 8 άρθρο 7 του νόμου περί χωροταξίας και δόμησης, και σε σχέση με τον έλεγχο της συμμόρφωσης σύμφωνα με το κεφάλαιο 10 άρθρο 5 του ίδιου νόμου.

Πεδίο εφαρμογής των κανονισμών

Άρθρο 2 Οι διατάξεις του κεφαλαίου 1 εφαρμόζονται κατά την κατασκευή νέων κτιρίων και στο τροποποιημένο τμήμα κατά την τροποποίηση κτιρίων.

¹ Βλ. οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (κωδικοποίηση).

Οι διατάξεις των κεφαλαίων 2-11 εφαρμόζονται κατά την κατασκευή νέων κτιρίων.

Οι διατάξεις των κεφαλαίων 12-13 εφαρμόζονται κατά την τροποποίηση κτιρίων.

Μικρή απόκλιση από τις διατάξεις του παρόντος νόμου

Άρθρο 3 Σε μεμονωμένες περιπτώσεις, μπορεί να προκύψει μικρή παρέκκλιση από τους κανονισμούς του παρόντος νόμου εάν:

1. συντρέχουν ειδικοί λόγοι σχετικά με αυτό·
2. παρά την παρέκκλιση, το κτίριο θα είναι ικανοποιητικό από τεχνική άποψη· και
3. δεν υπάρχει σημαντική όχληση από άλλη άποψη.

Εάν προκύψει μικρή απόκλιση σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο, οι σχετικοί λόγοι τεκμηριώνονται σε σχέση με τον σχεδιασμό του έργου που ορίζεται στα άρθρα 8-9.

Ορισμοί

Άρθρο 4 Οι όροι και οι εκφράσεις στον παρόντα νόμο έχουν την ίδια σημασία όπως στον νόμο περί χωροταξίας και δόμησης (2010:900) και στο διάταγμα περί χωροταξίας και δόμησης (2011:338).

Άρθρο 5 Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
εγκατάσταση αποβλήτων: μόνιμη εγκατάσταση για τον χειρισμό των αποβλήτων·

οικιστική μονάδα: τμήμα κατοικίας που παραχωρείται για ιδιωτική χρήση σε κατοικίες όπου χρησιμοποιούνται από κοινού ορισμένες οικιστικές λειτουργίες·

μέγιστο επιτρεπόμενο επίπεδο υγρασίας: το ανώτατο όριο στο οποίο μπορεί να αναμένεται ότι η υγρασία δεν θα προκαλέσει βλάβη που επηρεάζει την υγιεινή ή την υγεία·

ανανέωση αέρα: αλλαγή αέρα στα κτίρια·

επιβλαβείς οργανισμοί: ζώα που ενδέχεται να προκαλέσουν βλάβες, οσμές, οχλήσεις ή ανάπτυξη μικροβίων που ενδέχεται να επηρεάσουν την υγιεινή ή την υγεία·

κρύο νερό βρύσης: κρύο πόσιμο νερό·

ζεστό νερό βρύσης: θερμαινόμενο κρύο νερό βρύσης·

νερό βρύσης: κρύο νερό βρύσης ή ζεστό νερό βρύσης· και

άλλα ύδατα: νερό που δεν πληροί τις απαιτήσεις για το νερό βρύσης, αλλά χρησιμοποιείται σε κτίριο αντί του νερού βρύσης.

Άρθρο 6 Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, ως «δομικά προϊόντα με προεκτιμημένες ιδιότητες» νοούνται τα προϊόντα που κατασκευάζονται για μόνιμη ενσωμάτωση σε δομικά έργα και τα οποία:

1. φέρουν σήμανση CE·
2. έχουν λάβει έγκριση τύπου ή έχουν κατασκευαστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 8 άρθρα 22–23 του νόμου περί χωροταξίας και δόμησης (2010:900)·

3. έχουν πιστοποιηθεί από οργανισμό πιστοποίησης διαπιστευμένο για την εν λόγω εργασία και το σχετικό προϊόν, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93· ή

4. έχουν κατασκευαστεί σε εργοστάσιο στο οποίο η κατασκευή, η παραγωγή, ο έλεγχος και το αποτέλεσμα αυτών για το δομικό προϊόν παρακολουθούνται, αξιολογούνται και εγκρίνονται συνεχώς από ένα όργανο πιστοποίησης που διαπιστεύεται για το καθήκον και το προϊόν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 765/2008.

Αξιολόγηση που εκδίδεται από φορέα του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου ή της Τουρκίας γίνεται επίσης δεκτή ως αξιολόγηση στο πλαίσιο της επιλογής 3 ή 4, εάν ο φορέας παρέχει ισοδύναμες εγγυήσεις τεχνικής και επαγγελματικής επάρκειας, καθώς και εγγυήσεις ανεξαρτησίας, με μέσα διαφορετικά από τη διαπίστευση για το καθήκον βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008.

Δομικά προϊόντα και υλικά

Άρθρο 7 Τα δομικά προϊόντα και τα υλικά έχουν γνωστές και τεκμηριωμένες ιδιότητες όσον αφορά τις πτυχές που σχετίζονται με την ικανότητα του κτιρίου να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του παρόντος νόμου.

Τα δομικά προϊόντα με προεκτιμημένες ιδιότητες θεωρείται ότι έχουν γνωστές και τεκμηριωμένες ιδιότητες όσον αφορά τις πτυχές στις οποίες προαξιολογούνται.

Οι ιδιότητες των δομικών προϊόντων εκτός των δομικών προϊόντων με προεκτιμημένες ιδιότητες υποβάλλονται σε δοκιμή ή αξιολογούνται με άλλη αποδεκτή μεθοδολογία. Η μεθοδολογία που είναι αποδεκτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση χρησιμοποιείται, εφόσον είναι διαθέσιμη.

Σχεδιασμός και κατασκευή

Άρθρο 8 Τα κτίρια σχεδιάζονται:

1. με επαγγελματικό τρόπο·
 2. ώστε οι εργασίες να μπορούν να εκτελεστούν κατά τρόπο που πληρούνται οι απαιτήσεις του εν λόγω νόμου· και
 3. ώστε να μπορεί να πραγματοποιηθεί η προβλεπόμενη συντήρηση.
- Η πρώτη παράγραφος δεν εφαρμόζεται εάν αυτό δεν είναι αναγκαίο.
Κατά την τροποποίηση κτιρίου, μπορεί να χρησιμοποιηθεί η πείρα από το υπάρχον κτίριο.

Άρθρο 9 Ο σχεδιασμός τεκμηριώνεται.

Η τεκμηρίωση περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με:

1. την προβλεπόμενη χρήση του κτιρίου·
 2. τις συνθήκες σχεδιασμού σχετικά με την ικανότητα του κτιρίου να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προστασίας όσον αφορά την υγιεινή, την υγεία και το περιβάλλον, τη διαχείριση των υδάτων και τη διαχείριση των αποβλήτων· και
 3. τους αξιολογημένους κινδύνους για την υγεία και, εάν χρειάζεται, τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να γίνεται η διαχείρισή τους ώστε να μην είναι με αποδεκτοί.
- Η πρώτη και η δεύτερη παράγραφος δεν εφαρμόζονται εάν αυτό δεν είναι αναγκαίο.

Άρθρο 10 Τα κτίρια κατασκευάζονται:

1. με επαγγελματικό τρόπο· και
2. σύμφωνα με τα ισχύοντα έγγραφα.

Ειδικές διατάξεις για την τροποποίηση κτιρίων

Άρθρο 11 Κατά την τροποποίηση ενός κτιρίου πρέπει να διευκρινίζεται:

1. αν το κτίριο παρουσιάζει ελλείψεις σχετικά με τις απαιτήσεις προστασίας όσον αφορά την υγιεινή, την υγεία και το περιβάλλον, οι οποίες μπορούν να διορθωθούν στο πλαίσιο του σχεδιαζόμενου μέτρου·
2. αν το σχεδιαζόμενο μέτρο μπορεί να οδηγήσει σε υποβάθμιση των ιδιοτήτων που σχετίζονται με την προστασία όσον αφορά την υγιεινή, την υγεία και το περιβάλλον στο υπάρχον κτίριο· και
3. αν η τροποποίηση θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στην πολιτιστική κληρονομιά του κτιρίου και με ποιον τρόπο μπορούν να αποφευχθούν τέτοιες αρνητικές επιπτώσεις.

Άρθρο 12 Κατά την τροποποίηση του συστήματος ανανέωσης αέρα ενός κτιρίου, πρέπει να αποσαφηνίζονται οι δυνατότητες χρήσης των υφιστάμενων αγωγών ή η κατ' άλλον τρόπο ελαχιστοποίηση της έκτασης της επέμβασης.

Επαλήθευση

Άρθρο 13 Η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις προστασίας όσον αφορά την υγιεινή, την υγεία και το περιβάλλον, τη διαχείριση των υδάτων και τη διαχείριση των αποβλήτων επαληθεύεται:

1. κατά τον σχεδιασμό και την κατασκευή σύμφωνα με τα άρθρα 14-16·
2. στο τελικό κτίριο σύμφωνα με το άρθρο 17· ή
3. με συνδυασμό των σημείων 1 και 2.

Η επαλήθευση διενεργείται με επαγγελματισμό.

Το αποτέλεσμα της επαλήθευσης τεκμηριώνεται.

Άρθρο 14 Οι έλεγχοι κατά τη διάρκεια του σχεδιασμού επαληθεύουν ότι οι συνθήκες σχεδιασμού, οι μέθοδοι σχεδιασμού, οι μέθοδοι δοκιμής και οι υπολογισμοί είναι συναφείς και καταγράφονται στα έγγραφα.

Άρθρο 15 Οι έλεγχοι κατά τη διάρκεια της κατασκευής επαληθεύουν ότι οι εργασίες εκτελούνται σύμφωνα με τα ισχύοντα έγγραφα.

Άρθρο 16 Τα δομικά προϊόντα και τα υλικά ελέγχονται κατά την παραλαβή τους στο εργοτάξιο. Επαληθεύονται οι προβλεπόμενες ιδιότητες των δομικών προϊόντων και υλικών.

Για τα δομικά προϊόντα με προεκτιμημένες ιδιότητες, η επαλήθευση μπορεί να περιορίζεται στην ταυτοποίηση, την επαλήθευση της σήμανσης και την εξέταση της τεκμηρίωσης των προεκτιμημένων ιδιοτήτων.

Άρθρο 17 Κατά την επαλήθευση του τελικού κτιρίου, η επαλήθευση διενεργείται με δοκιμές, μετρήσεις ή επιθεωρήσεις.

Τεκμηρίωση σχετικά με την ποιότητα του αέρα, τη στεγανοποίηση και την ασφάλεια των υδάτων

Άρθρο 18 Πρέπει να προσκομίζεται τεκμηρίωση σχετικά με την ποιότητα του αέρα, τη στεγανοποίηση και την ασφάλεια των υδάτων.

Η τεκμηρίωση πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον πληροφορίες σχετικά με:

1. την προβλεπόμενη χρήση του κτιρίου·

2. τις συνθήκες σχεδιασμού που αφορούν την ικανότητα του κτιρίου να πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στον παρόντα νόμο για την ποιότητα του αέρα, τη στεγανοποίηση και την ασφάλεια των υδάτων· και

3. τεχνικές λύσεις και χαρακτηριστικά προστασίας για την πρόληψη μη αποδεκτών κινδύνων για την υγεία.

Οι απαιτήσεις της πρώτης και της δεύτερης παραγράφου δεν ισχύουν εάν για το μέτρο δεν απαιτείται άδεια ή κοινοποίηση και εάν αυτό δεν είναι απαραίτητο.

Οδηγίες λειτουργίας και συντήρησης

Άρθρο 19 Οι οδηγίες λειτουργίας και συντήρησης συντάσσονται έτσι ώστε, κατά τη λειτουργία του, το κτίριο να μπορεί να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του παρόντος νόμου.

Η απαίτηση της πρώτης παραγράφου δεν ισχύει εάν για το μέτρο δεν απαιτείται άδεια ή κοινοποίηση και εάν αυτό δεν είναι απαραίτητο.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΝΕΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ

Κεφάλαιο 2. Υλικά

Άρθρο 1 Τα κτίρια δεν περιλαμβάνουν υλικά που επηρεάζουν το εσωτερικό ή το τοπικό περιβάλλον των κτιρίων κατά τρόπο που να δημιουργεί μη αποδεκτούς κινδύνους για την υγεία.

Κεφάλαιο 3. Αέρας

Άρθρο 1 Τα κτίρια σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να παρέχουν συνθήκες αποδεκτής ποιότητας αέρα σε εσωτερικούς χώρους κατά τη χρήση για την οποία προορίζονται.

Αποδεκτή ποιότητα αέρα σημαίνει ότι ο αέρας δεν περιέχει ρύπους σε συγκέντρωση που οδηγεί σε μη αποδεκτούς κινδύνους για την υγεία ή σε οχληρές οσμές.

Άρθρο 2 Η ετήσια μέση συγκέντρωση ραδονίου στον αέρα δεν υπερβαίνει τα 200 Bq/m³ σε περιοχές όπου παραμένουν άνθρωποι για μεγάλο χρονικό διάστημα και όχι προσωρινά.

Άρθρο 3 Τα κτίρια σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε η ποιότητα του αέρα να μην είναι μη αποδεκτή λόγω της διασποράς ατμοσφαιρικών ρύπων εντός του κτιρίου, από το έδαφος ή από τον εξωτερικό αέρα στο εσωτερικό περιβάλλον.

Άρθρο 4 Τα συστήματα εξαερισμού των κτιρίων σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να υπάρχει συνεχής ανανέωση του αέρα στους χώρους των κατοικιών.

Η ανανέωση του αέρα πρέπει να μπορεί να απομακρύνει τους ατμοσφαιρικούς ρύπους, ώστε η ποιότητα του αέρα να είναι αποδεκτή για την προβλεπόμενη χρήση. Λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη τα ακόλουθα:

1. η ποιότητα της παροχής αέρα·
2. ρύποι από την προβλεπόμενη χρήση·
3. ρύποι από το κτίριο· και
4. κλιματισμός.

Άρθρο 5 Τα συστήματα εξαερισμού για κατοικίες σχεδιάζονται έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ρυθμός παροχής καθαρού αέρα τουλάχιστον 0,35 l/s ανά τετραγωνικό μέτρο εμβαδού.

Τα συστήματα εξαερισμού για τους χώρους των κατοικιών σχεδιάζονται έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ρυθμός παροχής καθαρού αέρα τουλάχιστον 4,0 l/s ανά άτομο.

Άρθρο 6 Οι κατοικίες είναι σε θέση να αυξήσουν την ανανέωση αέρα, εκτός εάν αυτό δεν είναι απαραίτητο. Οι ατμοσφαιρικοί ρύποι από το μαγείρεμα πρέπει να μπορούν να αντιμετωπίζονται σε συνδυασμό με την πηγή της ρύπανσης.

Δεν πρέπει να υπάρχουν μη αποδεκτές διαφορές πίεσης μεταξύ των δομικών στοιχείων σε περίπτωση αυξημένης ανανέωσης του αέρα.

Άρθρο 7 Οι εγκαταστάσεις εξαερισμού τοποθετούνται και σχεδιάζονται έτσι ώστε να είναι προσβάσιμες, στο σύνολό τους, για εσωτερική επιθεώρηση και καθαρισμό.

Κεφάλαιο 4. Συνθήκες φωτισμού

Άρθρο 1 Οι κατοικίες σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να έχουν πρόσβαση σε φυσικό φωτισμό ισοδύναμο με συντελεστή φυσικού φωτισμού τουλάχιστον 1,0%, για το ήμισυ τουλάχιστον της συνολικής εκτιμώμενης επιφάνειας όλων των χώρων της κατοικίας, όπου οι άνθρωποι παραμένουν για μεγάλο χρονικό διάστημα και όχι προσωρινά.

Σε κατοικίες όπου οι οικιστικές λειτουργίες μαγειρέματος, κοινωνικοποίησης και γευμάτων είναι κοινές, η απαίτηση που ορίζεται στην πρώτη παράγραφο πληρούται τόσο στην οικιστική μονάδα όσο και στους χώρους για κοινές οικιστικές λειτουργίες.

Άρθρο 2 Στις κατοικίες, ο χώρος για τις οικιστικές λειτουργίες κοινωνικοποίησης και γευμάτων έχει θέα.

Η απαίτηση που ορίζεται στην πρώτη παράγραφο δεν εφαρμόζεται σε χώρους για κοινές οικιστικές λειτουργίες κοινωνικοποίησης και γευμάτων σε κατοικίες με οικιστικές μονάδες προοριζόμενες για ένα άτομο.

Άρθρο 3 Χώροι σε κτίρια όπου οι άνθρωποι παραμένουν για μεγάλο χρονικό διάστημα και όχι προσωρινά, σχεδιάζονται έτσι ώστε να επιτρέπουν επαρκή φυσικό φωτισμό και θέα, ώστε να αποφεύγονται οι δυσμενείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία.

Οι απαιτήσεις που ορίζονται στην πρώτη παράγραφο δεν ισχύουν εάν αυτό δεν είναι εύλογο, λαμβανομένης υπόψη της προβλεπόμενης χρήσης του χώρου ή των περιστάσεων εν γένει.

Άρθρο 4 Ο σταθερός φωτισμός σχεδιάζεται για την προβλεπόμενη χρήση κατά τρόπο ώστε να αποφεύγονται μη αποδεκτοί κίνδυνοι για την υγεία.

Κεφάλαιο 5. Ύψος χώρου κατοικίας

Άρθρο 1 Το ύψος ενός χώρου κατοικίας δωματίου πρέπει να είναι επαρκές για την αποφυγή δυσμενών επιπτώσεων στην ανθρώπινη υγεία και να είναι κατάλληλο για την προβλεπόμενη χρήση του χώρου.

Κεφάλαιο 6. Θερμική άνεση

Άρθρο 1 Κατά τη διάρκεια της προβλεπόμενης χρήσης διατηρείται αποδεκτή θερμική άνεση. Κατά την αξιολόγηση της αποδεκτής θερμικής άνεσης δίνεται ιδιαίτερη προσοχή:

1. στα προβλεπόμενα ενδύματα·
2. στο προβλεπόμενο επίπεδο δραστηριότητας·
3. στη διάρκεια της χρήσης·
4. στην ικανότητα των χρηστών να επηρεάζουν οι ίδιοι το θερμικό κλίμα· και
5. στο φυσιολογικό εξωτερικό κλίμα και κάθε αλλαγή σε αυτό, κατά τη διάρκεια μιας οικονομικά εύλογης διάρκειας ζωής.

Άρθρο 2 Για τους χώρους κατοικιών σε κτίρια στα οποία οι χρήστες δεν μπορούν εύκολα να διακόψουν ή να προσαρμόσουν τη χρήση, το θερμικό κλίμα δεν πρέπει να προκαλεί μη αποδεκτό κίνδυνο για την υγεία.

Η απαίτηση που ορίζεται στην πρώτη παράγραφο ισχύει, επίσης, στην περίπτωση μη φυσιολογικού εξωτερικού κλίματος.

Κεφάλαιο 7. Στεγανοποίηση

Άρθρο 1 Τα επίπεδα υγρασίας για τα δομικά στοιχεία δεν υπερβαίνουν τα μέγιστα επιτρεπόμενα επίπεδα υγρασίας.

Εάν δεν υπάρχει τεκμηριωμένο μέγιστο επιτρεπόμενο επίπεδο υγρασίας για ένα υλικό ή ένα προϊόν, το οποίο έχει προκύψει από ενδελεχή μελέτη, ως μέγιστο επιτρεπόμενο επίπεδο υγρασίας θεωρείται σχετική υγρασία 75%.

Για τον καθορισμό του επιπέδου υγρασίας, λαμβάνονται ιδίως υπόψη:

1. φορτία εξωτερικού κλίματος που σχετίζονται με την υγρασία κατά τη διάρκεια ζωής του δομικού στοιχείου·
2. φορτία υγρασίας από την προβλεπόμενη χρήση·
3. υγρασία του κτιρίου·
4. ο προβλεπόμενος έλεγχος του κτιρίου σε λειτουργία·
5. κινήσεις του αέρα εντός, μέσω και μεταξύ των δομικών στοιχείων·
6. μεταφορά με ατμό εντός και μέσω δομικών στοιχείων·
7. μεταφορά υγρασίας μέσω τριχοειδών εντός και μέσω δομικών στοιχείων·
8. κατά πόσον μπορεί να αναμένεται ότι τα δομικά στοιχεία θα είναι ψυχρότερα από το κλίμα περιβάλλοντος· και
9. πώς μπορούν να επηρεαστούν τα φορτία υγρασίας από την κατασκευή νέου κτιρίου άμεσα γειτνιάζοντας ή πλησίον υφιστάμενου κτιρίου.

Οι απαιτήσεις που ορίζονται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο δεν ισχύουν εάν αυτό δεν είναι απαραίτητο.

Άρθρο 2 Τα δομικά στοιχεία δεν αποτελούνται από υλικά ή προϊόντα τα οποία, κατά τη διάρκεια της κατασκευής, έχουν υπερβεί το μέγιστο επιτρεπόμενο επίπεδο υγρασίας, εάν αυτό μπορεί να οδηγήσει σε ζημιά λόγω υγρασίας εν χρήσει με αποτέλεσμα μη αποδεκτούς κινδύνους για την υγεία.

Άρθρο 3 Τα δομικά στοιχεία που έρχονται σε επαφή με το εξωτερικό κλίμα, καθώς και οι διεισδύσεις σε αυτά και οι συνδέσεις με αυτά, σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται η εισχώρηση μη αποδεκτού επιπέδου υγρασίας.

Άρθρο 4 Τα κτίρια σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε τα όμβρια ύδατα και τα ύδατα από την τήξη του πάγου να απομακρύνονται επαρκώς από τα κτίρια. Κατά

τον σχεδιασμό αυτών των χαρακτηριστικών εκτροπής, δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στους κινδύνους που προκαλούνται από την ψύξη.

Άρθρο 5 Τα δομικά στοιχεία που έρχονται σε επαφή με το έδαφος σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται η εισχώρηση μη αποδεκτού επιπέδου υγρασίας από το έδαφος.

Λαμβάνονται αναγκαία μέτρα γύρω από το κτίριο για τη μείωση του φορτίου από το νερό εντός ή επί του εδάφους.

Άρθρο 6 Εάν ένα νέο κτίριο κατασκευάζεται σε άμεση γειτνίαση ή πλησίον υφιστάμενου κτιρίου το οποίο παρουσιάζει ζημιά λόγω υγρασίας, το νέο κτίριο σχεδιάζεται κατά τρόπο ώστε η ζημιά να μην μπορεί να επηρεάσει με μη αποδεκτό τρόπο το εσωτερικό περιβάλλον του νέου κτιρίου.

Άρθρο 7 Οι εσωτερικές επιφάνειες που ενδέχεται να εκτεθούν σε νερό σε υγρή φάση πρέπει να έχουν υδατοστεγές στρώμα, εκτός εάν αυτό δεν είναι απαραίτητο. Το στρώμα αποτρέπει την εισχώρηση μη αποδεκτού επιπέδου υγρασίας στα δομικά στοιχεία. Ειδικότερα, ο σχεδιασμός λαμβάνει υπόψη:

1. τη στεγανότητα σε σχέση με το νερό σε υγρή φάση·
2. τη στεγανότητα των αρμών, των συνδέσεων, των προσαρτημάτων και των διεισδύσεων· και
3. την αντοχή στην είσοδο ατμών.

Στις επιφάνειες δαπέδων, οι οποίες συχνά εκτίθενται σε νερό σε υγρή φάση, η διείσδυση μπορεί να γίνει μόνο για φρεάτια απορροής δαπέδου.

Άρθρο 8 Τα υδατοστεγή στρώματα πρέπει να είναι ανθεκτικά στη φθορά με το πέρασ του χρόνου. Ειδικότερα, ο σχεδιασμός λαμβάνει υπόψη:

1. τις κινήσεις υλικών και μεταξύ υλικών·
2. την αντοχή στη χημική και βιολογική αποσύνθεση· και
3. τις δονήσεις.

Άρθρο 9 Οι εσωτερικές επιφάνειες που ενδέχεται να εκτεθούν σε εκτοξευόμενο νερό, νερό για υγρό καθαρισμό ή νερό συμπύκνωσης πρέπει να διαθέτουν εξωτερικό υδροαπωθητικό στρώμα.

Η απαίτηση που ορίζεται στην πρώτη παράγραφο ισχύει εκτός εάν αυτό είναι προδήλως περιττό.

Άρθρο 10 Εάν τα δομικά στοιχεία είναι πιθανό να εκτεθούν σε επιβλαβές επίπεδο συμπύκνωσης, υπάρχουν χαρακτηριστικά που περιορίζουν την ποσότητα της συμπύκνωσης ή τις δυσμενείς επιπτώσεις της.

Άρθρο 11 Οι επιφάνειες των δαπέδων, οι οποίες συχνά εκτίθενται σε νερό σε υγρή φάση, είναι εφοδιασμένες με φρεάτια απορροής δαπέδου, εάν αυτό είναι αναγκαίο για να αποφευχθεί η εισχώρηση υγρασίας στα δομικά στοιχεία.

Σε χώρους με φρεάτια απορροής δαπέδου, το δάπεδο πρέπει να έχει κλίση προς το φρεάτιο απορροής στα τμήματα του χώρου που εκτίθενται συχνά σε νερό σε υγρή φάση.

Σε κανένα τμήμα του χώρου δεν υπάρχουν αντίθετες κλίσεις.

Κεφάλαιο 8. Εγκαταστάσεις ύδρευσης και αποχέτευσης

Άρθρο 1 Οι εγκαταστάσεις ύδρευσης και αποχέτευσης σχεδιάζονται έτσι ώστε να έχουν επαρκή αντοχή στα εξωτερικά και εσωτερικά φορτία στα οποία αναμένεται να εκτεθούν.

Κατά τον σχεδιασμό των εγκαταστάσεων αυτών, λαμβάνονται ιδίως υπόψη:

1. οι χημικές και μικροβιακές διεργασίες·
2. η πίεση·
3. το βάρος του νερού και οι δυνάμεις από τα κινούμενα ύδατα·
4. η προστασία από τα στάσιμα ύδατα·
5. ο χώρος επέκτασης· και
6. η προστασία από το πάγωμα.

Οι εγκαταστάσεις ύδρευσης σχεδιάζονται για στατική πίεση νερού τουλάχιστον 1 MPa και λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων των ταχύτατων μεταβολών πίεσης.

Άρθρο 2 Εάν τα δομικά στοιχεία κινδυνεύουν να εκτεθούν σε διαρροή νερού από εγκαταστάσεις ύδρευσης, υπάρχουν χαρακτηριστικά που περιορίζουν τη διαρροή ή τις δυσμενείς επιπτώσεις της.

Οι αρμοί σε αγωγούς νερού τοποθετούνται κατά τρόπο ώστε να μπορεί να ανιχνεύεται και να επιδιορθώνεται εύκολα τυχόν διαρροή νερού.

Άρθρο 3 Οι εγκαταστάσεις ύδρευσης κατασκευάζονται από υλικά που αποτρέπουν την έκλυση ανθυγιεινών συγκεντρώσεων επιβλαβών ουσιών στο νερό βρύσης.

Άρθρο 4 Οι ιδιότητες των εγκαταστάσεων ύδρευσης πρέπει να είναι τέτοιες ώστε, πέραν της βρύσης, το κρύο νερό βρύσης να πληροί τις απαιτήσεις ποιότητας για το πόσιμο νερό.

Άρθρο 5 Οι εγκαταστάσεις ύδρευσης σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε το νερό της βρύσης να μην μπορεί να μολυνθεί από αέρια ή υγρά λόγω ανάστροφης ροής ή με άλλον τρόπο.

Άρθρο 6 Οι εγκαταστάσεις ύδρευσης σχεδιάζονται έτσι ώστε να μην ευνοείται η ανάπτυξη μικροβίων στο νερό της βρύσης.

Οι εγκαταστάσεις ύδρευσης είναι κατασκευασμένες από υλικά που δεν ευνοούν την ανάπτυξη μικροβίων στο νερό της βρύσης.

Οι εγκαταστάσεις ζεστού νερού βρύσης σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να μπορεί να επιτευχθεί θερμοκρασία νερού τουλάχιστον 50 °C στη βρύση.

Οι γραμμές κυκλοφορίας για το ζεστό νερό βρύσης σχεδιάζονται έτσι ώστε η θερμοκρασία του ζεστού νερού βρύσης στις γραμμές κυκλοφορίας να μην είναι μικρότερη από 50 °C σε οποιοδήποτε τμήμα της εγκατάστασης.

Άρθρο 7 Οι εγκαταστάσεις κρύου νερού βρύσης σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε το κρύο νερό της βρύσης να μη θερμαίνεται ακουσίως.

Άρθρο 8 Οι εγκαταστάσεις ύδρευσης σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να παρέχουν ροή νερού έως τη βρύση, η οποία να είναι επαρκής για την προβλεπόμενη χρήση του κτιρίου και να μην επηρεάζεται αρνητικά η λειτουργία του συστήματος παροχής νερού βρύσης.

Το ζεστό νερό βρύσης στη σωστή θερμοκρασία πρέπει να διατίθεται χωρίς μη εξυπηρετικό χρόνο αναμονής.

Άρθρο 9 Βαλβίδες διακοπής και εξαρτήματα για την αποστράγγιση του συστήματος παροχής νερού βρύσης πρέπει να είναι διαθέσιμα σε επαρκή ποσότητα, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης του κτιρίου.

Άρθρο 10 Οι εγκαταστάσεις για τα λύματα σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε τα λύματα να μπορούν να εκτρέπονται χωρίς να επηρεάζεται δυσμενώς η εγκατάσταση ή το αποχετευτικό σύστημα.

Άρθρο 11 Οι εγκαταστάσεις για τα λύματα σχεδιάζονται έτσι ώστε να απομακρύνονται οι ρύποι για τους οποίους προορίζονται.

Άρθρο 12 Οι εγκαταστάσεις για τα λύματα σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε ο μολυσμένος αέρας να μη διαχέεται στο εσωτερικό περιβάλλον.

Άρθρο 13 Πρέπει να είναι δυνατή η απομάκρυνση του νερού από τη βρύση και τις βαλβίδες ασφαλείας.

Η απαίτηση που ορίζεται στην πρώτη παράγραφο ισχύει εκτός εάν αυτό δεν είναι απαραίτητο.

Άρθρο 14 Οι αγωγοί λυμάτων είναι συνδεδεμένοι κατά τρόπο ώστε τα λύματα μιας μονάδας απόρριψης να μην εισέρχονται σε άλλη μονάδα απόρριψης.

Άρθρο 15 Οι εγκαταστάσεις για τα λύματα στις οποίες το νερό μπορεί να περιέχει επιβλαβείς ουσίες σε σημαντικές ποσότητες, σχεδιάζονται έτσι ώστε να διαχωρίζουν τις ουσίες αυτές και να μην μπορούν να εκλυθούν τυχαία.

Οι μονάδες απόρριψης λυμάτων που ενδέχεται να περιέχουν εύφλεκτα ή εκρηκτικά υγρά δεν διαθέτουν παρεμβύσματα.

Οι αγωγοί λυμάτων από τουαλέτες δεν συνδέονται με διαχωριστές βενζίνης, διαχωριστές λαδιού ή διαχωριστές λιπών.

Άρθρο 16 Οι εγκαταστάσεις για άλλα ύδατα σχεδιάζονται έτσι ώστε να μην ευνοούν την ανάπτυξη μικροβίων στο νερό.

Άρθρο 17 Οι εγκαταστάσεις για άλλα ύδατα σημαίνονται κατά τρόπο ώστε να μην συγχέονται με τις εγκαταστάσεις για το νερό της βρύσης.

Κεφάλαιο 9. Εκπομπές στο περιβάλλον

Άρθρο 1 Οι εγκαταστάσεις εξόδου αέρα και εξαερισμού των αγωγών λυμάτων σχεδιάζονται και τοποθετούνται κατά τρόπο ώστε:

1. οι ρύποι ή οι οχληρές οσμές να μην επιστρέφουν στο κτίριο· και
2. να μην προκαλούνται αρνητικές επιπτώσεις στον περιβάλλοντα χώρο του κτιρίου.

Άρθρο 2 Τα κτίρια σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε η διαχείριση των λυμάτων να γίνεται από δημόσια μονάδα διαχείρισης υδάτων ή ιδιωτική μονάδα.

Άρθρο 3 Τα κτίρια σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να περιορίζονται οι αρνητικές επιπτώσεις που προκαλούνται από το περιεχόμενο των αερίων καύσης που εκπέμπονται από το κτίριο.

Άρθρο 4 Τα αέρια καύσης απορρίπτονται μέσω καπνοδόχων ή άλλων διατάξεων, σχεδιασμένων και τοποθετημένων κατά τρόπο ώστε:

1. τα αέρια να μην επιστρέφουν στο κτίριο· και
2. να μην προκαλούνται αρνητικές επιπτώσεις στον περιβάλλοντα χώρο του κτιρίου.

Οι καπνοδόχοι και οι άλλες διατάξεις πρέπει να είναι σχεδιασμένες κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται κατάλληλο ρεύμα αέρα και επαρκής παροχή αέρα για καύση.

Κεφάλαιο 10. Επιβλαβείς οργανισμοί

Άρθρο 1 Τα κτίρια σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να δυσχεραίνεται η είσοδος επιβλαβών οργανισμών στα κτίρια, εκτός εάν αυτό δεν είναι λογικό λόγω του σχεδιασμού ή της χρήσης του κτιρίου.

Άρθρο 2 Οι δομές διαχωρισμού των κατοικιών σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να δυσχεραίνεται η διέλευση επιβλαβών οργανισμών μέσω αυτών.

Κεφάλαιο 11. Απορρίμματα

Άρθρο 1 Η διαχείριση των απορριμμάτων πρέπει να είναι δυνατή εντός ή πλησίον του κτιρίου.

Για τη διαχείριση των απορριμμάτων παρέχονται εγκαταστάσεις ή χώροι απορριμμάτων.

Οι απαιτήσεις που ορίζονται στην πρώτη και τη δεύτερη παράγραφο ισχύουν εκτός εάν αυτό δεν είναι αναγκαίο λόγω της προβλεπόμενης χρήσης του κτιρίου.

Η απαίτηση της δεύτερης παραγράφου δεν ισχύει για κτίρια μίας και δύο κατοικιών.

Άρθρο 2 Οι εγκαταστάσεις απορριμμάτων και οι χώροι απορριμμάτων βρίσκονται, σχεδιάζονται και διαστασιολογούνται κατά τρόπο ώστε να περιορίζεται ο κίνδυνος για την υγιεινή και την υγεία των χρηστών και των γειτόνων.

Άρθρο 3 Οι εγκαταστάσεις απορριμμάτων και οι χώροι απορριμμάτων τοποθετούνται, σχεδιάζονται και διαστασιολογούνται κατά τρόπο ώστε τα απορρίμματα να μπορούν να απορρίπτονται και να απομακρύνονται ανάλογα με τις ανάγκες.

Στα διαμερίσματα πρέπει να υπάρχει χώρος προσωρινής εναπόθεσης των απορριμμάτων.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΤΙΡΙΩΝ

Κεφάλαιο 12. Γενικές διατάξεις κατά την τροποποίηση κτιρίων

Προσαρμογή κατά την τροποποίηση κτιρίων

Άρθρο 1 Κατά την τροποποίηση ενός κτιρίου, το τροποποιημένο μέρος πληροί τις απαιτήσεις των κεφαλαίων 2-11. Ωστόσο, οι απαιτήσεις μπορούν να προσαρμόζονται εάν:

1. αυτό είναι απαραίτητο για να ικανοποιηθεί η απαίτηση της εκτέλεσης τροποποιήσεων με θετικό τρόπο·
2. αυτό είναι αναγκαίο για τη συμμόρφωση με την απαγόρευση της στρέβλωσης·
3. αυτό δεν είναι εύλογο δεδομένης της έκτασης της τροποποίησης·
4. η προστασία του κτιρίου όσον αφορά την υγιεινή, την υγεία και το περιβάλλον βελτιώνεται μόνο ελάχιστα εάν πληρούται η απαίτηση·
5. το κόστος είναι αδικαιολόγητα υψηλό σε σχέση με τα αναμενόμενα οφέλη·
6. υπάρχουν τεχνικοί λόγοι γι' αυτό· ή
7. αυτό είναι απαραίτητο για την εκπλήρωση άλλης απαίτησης σχεδιασμού ή τεχνικής απαίτησης σε αποδεκτό επίπεδο ή για τη διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς του κτιρίου.

Κατά παρέκκλιση από την πρώτη παράγραφο, οι απαιτήσεις δεν προσαρμόζονται σε βαθμό μεγαλύτερο από αυτόν που ορίζεται στο κεφάλαιο 13.

Άρθρο 2 Η προστασία του κτιρίου όσον αφορά την υγιεινή, την υγεία και το περιβάλλον μπορεί να επιδεινωθεί μόνο εάν:

1. μετά την τροποποίηση, το κτίριο πληροί επίσης τις απαιτήσεις των κεφαλαίων 2-11·
2. αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου το κτίριο να έχει αποδεκτά χαρακτηριστικά για την υγεία και την ασφάλεια, ή όσον αφορά την προσβασιμότητα και τη χρηστικότητα για άτομα με μειωμένη κινητικότητα ή ικανότητες προσανατολισμού, ή προκειμένου να διαφυλαχθεί η πολιτιστική κληρονομιά του κτιρίου· ή
3. η υποβάθμιση μπορεί να θεωρηθεί αμελητέα.

Αλλαγή χρήσης

Άρθρο 3 Σε περίπτωση αλλαγής της χρήσης, η έκταση της αλλαγής αξιολογείται με βάση το κατά πόσον η νέα χρήση απαιτεί υψηλότερο επίπεδο προστασίας του κτιρίου όσον αφορά την υγιεινή, την υγεία και το περιβάλλον σε σύγκριση με την προηγούμενη χρήση.

Θετική τροποποίηση

Άρθρο 4 Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον πληρούται η απαίτηση για θετική τροποποίηση, λαμβάνεται υπόψη ο τρόπος με τον οποίο το μέτρο σέβεται τη φύση του κτιρίου όσον αφορά τα εξής:

1. αναλογίες, σχήμα και όγκο·
2. επιλογή υλικών και κατασκευής·
3. χρωματικό συνδυασμό· και
4. προσοχή στη λεπτομέρεια και στο επίπεδο λεπτομέρειας.

Λαμβάνεται επίσης υπόψη το κατά πόσον:

1. τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη φύση του κτιρίου προστατεύονται· και
2. διατηρούνται χαρακτηριστικά σχετικά με τις ιδιότητες του κατοίκου και του χρήστη.

Απαγόρευση στρέβλωσης

Άρθρο 5 Για να μη θεωρηθεί ότι ένα μέτρο στρεβλώνει ένα κτίριο ιδιαίτερης αξίας, το μέτρο αυτό πρέπει:

1. να μη μεταβάλλει τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του κτιρίου·
2. να μην αλλοιώνει τα χαρακτηριστικά στα οποία βασίζεται η πολιτιστική κληρονομιά του κτιρίου ή της γύρω περιοχής· και
3. κατά την αντικατάσταση δομικών στοιχείων, να πραγματοποιείται με τη χρήση υλικών και τεχνικών προσαρμοσμένων στην ηλικία και τη φύση του κτιρίου.

Κατά παρέκκλιση από το σημείο 3 του πρώτου εδαφίου, ένα μέτρο δεν θεωρείται ότι συνιστά στρέβλωση εάν απαιτείται αλλαγή υλικών ή τεχνικών προκειμένου:

1. να πληρούν τις απαιτήσεις σχεδιασμού και τις τεχνικές απαιτήσεις σε αποδεκτό επίπεδο· ή
2. να διατηρηθεί η λειτουργία των τεχνικών συστημάτων σε αποδεκτό επίπεδο.

Κτίριο ιδιαίτερης αξίας

Άρθρο 6 Για να εκτιμηθεί κατά πόσον ένα κτίριο πρέπει να θεωρηθεί κτίριο ιδιαίτερης αξίας, πραγματοποιείται αξιολόγηση με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

1. Το κτίριο αντανakλά παρελθούσες κοινωνικές συνθήκες υπό την έννοια ότι:
α) αντιπροσωπεύει μια κατηγορία ή ένα σχέδιο κτιρίων που ήταν σύνηθες στο παρελθόν, αλλά πλέον είναι σπάνιο·

β) αναδεικνύει παλαιότερες συνθήκες στέγασης, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, συνθήκες εργασίας, συνθήκες διαβίωσης διαφόρων ομάδων, αστικά κτίρια ή αρχιτεκτονικά ιδεώδη, αξίες και σκέψεις· ή

γ) έχει διαδραματίσει σημαντικό ρόλο ή δραστηριότητα για την τοπική κοινότητα.

2. Το κτίριο αντανakλά την ανάπτυξη της κοινωνίας ως εξής:

α) καταδεικνύει, μέσω της λειτουργίας του, μια σημαντική σειρά γεγονότων ή ένα σημαντικό κοινωνικό φαινόμενο·

β) χρησίμευσε ως πρότυπο ή αναγνωρίστηκε με άλλον τρόπο στην εποχή του· ή

γ) χαρακτηρίζεται από μια ισχυρή αρχιτεκτονική ιδέα.

3. Το ίδιο το κτίριο αποτελεί πηγή γνώσεων σχετικά με παλαιότερα υλικά και τεχνικές.

4. Το κτίριο χαίρει μεγάλης εκτίμησης σε τοπικό πλαίσιο, καθώς είναι πολύ σημαντικό:

α) για την κοινωνική ζωή του τόπου·

β) για την ταυτότητα του τόπου· ή

γ) για τις τοπικές παραδόσεις.

Το κτίριο μπορεί να θεωρηθεί κτίριο ιδιαίτερης αξίας από καλλιτεχνική άποψη, εάν έχει συγκεκριμένα αισθητικά χαρακτηριστικά ή είναι πολύ φιλόδοξο όσον αφορά:

1. τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό·

2. την κατασκευή και την επιλογή των υλικών ή

3. τον καλλιτεχνικό σχεδιασμό και τη διακόσμηση.

Το κτίριο μπορεί να θεωρηθεί κτίριο ιδιαίτερης αξίας από περιβαλλοντική άποψη, εάν εντάσσεται σε ένα περιβάλλον που πληροί τα κριτήρια του πρώτου εδαφίου.

Για να μπορεί ένα κτίριο να θεωρηθεί ιδιαίτερης αξίας, το κτίριο πρέπει να αναδεικνύει με άριστο τρόπο ορισμένες συνθήκες ή, στο πλαίσιο του, να υπάρχουν λίγα ισοδύναμα κτίρια που να μπορούν να αναδείξουν τις ίδιες συνθήκες.

Κτίρια της περιόδου πριν από την οικοδομική ανάπτυξη της δεκαετίας του 1920, τα οποία διαφυλάσσουν τον ουσιώδη χαρακτήρα τους, πρέπει να θεωρούνται κτίρια ιδιαίτερης αξίας αν δεν υπάρχει καμία ένδειξη περί του αντιθέτου.

Κεφάλαιο 13. Ειδικές διατάξεις κατά την τροποποίηση κτιρίων

Γενικά

Άρθρο 1 Το κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνει ειδικές απαιτήσεις κατά την τροποποίηση κτιρίων όσον αφορά τα εξής:

1. τα υλικά·

2. τον αέρα·

3. το φυσικό φως·

4. τη στεγανοποίηση· και
5. τις εγκαταστάσεις ύδρευσης και αποχέτευσης.

Υλικά

Άρθρο 2 Εάν ένα κτίριο που τροποποιείται περιέχει υλικά που ενδέχεται να ενέχουν μη αποδεκτούς κινδύνους για την υγεία, τα υλικά αυτά αφαιρούνται από το τροποποιούμενο τμήμα.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα υλικά μπορούν να διατηρηθούν στο κτίριο, εάν ληφθούν άλλα μέτρα για να αποτραπεί η πρόκληση μη αποδεκτών κινδύνων για την υγεία από τα υλικά αυτά.

Αέρας

Άρθρο 3 Σε περίπτωση αλλαγής χρήσης του κτιρίου, η έκταση της αλλαγής αξιολογείται με βάση το κατά πόσον η νέα χρήση θέτει υψηλότερες απαιτήσεις για την ανανέωση του αέρα για το κτίριο από ό,τι η προηγούμενη χρήση.

Άρθρο 4 Οι αγωγοί εξαερισμού που τίθενται εκτός λειτουργίας αποσυναρμολογούνται ή σφραγίζονται.

Φυσικό φως

Άρθρο 5 Εάν ένα κτίριο τροποποιείται έτσι ώστε να ενσωματώνονται κατοικίες σε εγκαταστάσεις που δεν είχαν χρησιμοποιηθεί προηγουμένως για κατοικίες, το τροποποιούμενο μέρος πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο κεφάλαιο 4 άρθρο 1. Ωστόσο, εάν συντρέχουν οι λόγοι που αναφέρονται στο κεφάλαιο 12 άρθρο 1, μπορεί να γίνει δεκτή η πρόσβαση σε φυσικό φως που αντιστοιχεί σε συντελεστή φυσικού φωτός 0,8%.

Η προσαρμογή της απαίτησης που ορίζεται στην πρώτη παράγραφο επιτρέπεται μόνον εάν:

1. οι συνθήκες φωτισμού θα βελτιώνονταν μόνον ελάχιστα εάν πληρούνται η απαίτηση ή
2. αυτό είναι απαραίτητο προκειμένου να μη στρεβλωθεί κτίριο ιδιαίτερης αξίας.

Υγρασία

Άρθρο 6 Σε περίπτωση αλλαγής χρήσης του κτιρίου, η έκταση της αλλαγής αξιολογείται με βάση το κατά πόσον η νέα χρήση ενέχει υψηλότερο κίνδυνο υγρασίας σε σύγκριση με την προηγούμενη χρήση.

Άρθρο 7 Τα δομικά στοιχεία που έχουν υποστεί ζημιά από την υγρασία, τα οποία αποτελούν ουσιώδες μέρος της κατασκευής ή της φύσης του κτιρίου, μπορούν να διατηρηθούν εάν ληφθούν άλλα μέτρα για να αποφευχθεί η πρόκληση μη αποδεκτών κινδύνων για την υγεία από τη ζημιά της υγρασίας.

Εγκαταστάσεις ύδρευσης και αποχέτευσης

Άρθρο 8 Εάν ένα κτίριο τροποποιηθεί, το τροποποιούμενο μέρος πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο κεφάλαιο 8 άρθρα 3-6. Η προσαρμογή των απαιτήσεων αυτών επιτρέπεται μόνον εάν η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις θα βελτίωνε μόνο ελάχιστα την προστασία του κτιρίου όσον αφορά την υγιεινή, την υγεία και το περιβάλλον.

Άρθρο 9 Οι εγκαταστάσεις ύδρευσης και αποχέτευσης που τίθενται εκτός λειτουργίας αποσυναρμολογούνται ή σφραγίζονται όσο το δυνατόν πλησιέστερα στις σωληνώσεις νερού και μεταφοράς λυμάτων.

-
1. Ο παρών νόμος τίθεται σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2025.
 2. Ωστόσο, παλαιότερες διατάξεις στους οικοδομικούς κανόνες του Σουηδικού Εθνικού Συμβουλίου Στέγασης, Κατασκευών και Χωροταξίας (2011:6), κανονισμοί και γενικές συμβουλές είναι δυνατό να εφαρμόζονται στον βαθμό που ορίζεται στο σημείο 3 των μεταβατικών διατάξεων των κανονισμών του Σουηδικού Εθνικού Συμβουλίου Στέγασης, Κατασκευών και Χωροταξίας (2024:14) που τροποποιούν τους οικοδομικούς κανόνες του Σουηδικού Εθνικού Συμβουλίου Στέγασης, Κατασκευών και Χωροταξίας (2011:6), τους κανονισμούς και τις γενικές συμβουλές.

Εκ μέρους του Σουηδικού Εθνικού Συμβουλίου Στέγασης, Κατασκευών και Χωροταξίας

ANDERS SJELVGREN

Fredrik Olsson